

Ogsaa for disse Parcellers Vedkommende omsættes Værdien i en halvaarlig Jordafgift, der svares paa samme Maade og med samme pCt. som af den Jord, der udstykkes til mindre Jordbrug, men i Ejendomme af denne Art anbringer Staten intet Laan til Bygninger. Til Gengæld faar Ejeren fri Udstykningsret, saaledes at Jordafgiften stadig følger Jorden. Derimod gælder ogsaa overfor disse Besiddere det under Punkt 4 a omhandlede Forbud mod uden Landbrugsministeriets Tilladelse at bringe saadanne Foranstaltninger i Anvendelse, hvorved Jordens Dyrkningsværdi varigt nedsættes.

6.

For Jordbrug, tilvejebragte ved Statens Medvirken i Henhold til Punkterne 4 og 5, kan Jordafgiften ikke afløses.

Til det her af *Mindretal A.* fremsatte Forslag skal dette indskrænke sig til at knytte følgende Bemærkninger:

Ved Udarbejdelsen af det fremsatte Forslag har man haft for Øje, at det, naar man fra Statens Side vil hjælpe mindre bemidlede til at komme i Besiddelse af Jord, formentlig mere kommer an paa at skaffe billig Jord end billige Pengelaan. Man har derfor foreslaaet, at Jorden ansættes til Værdi, efter hvad en forstandig Køber vilde give, saafremt den hørte til en middelstor Bondegaard.

Dernæst er man gaaet ud fra, at Jordens Værdi ikke burde udbetales af Køberen, men forrentes som en uaføselig Afgift, hvis Størrelse dog kan paavirkes dels derved, at Rentefoden periodisk reguleres i Henhold til Gennemsnittet af Kurserne for de af Kongeriget Danmarks Hypotekbank udstedte Obligationer, dels derved, at der foretages periodiske Omvurderinger af Jorden, hvorved Jordværdien, hvoraf Renten skal svares, kan stige og falde i Forhold til, som Jordpriserne er stigende eller faldende.

Man er ikke blind for, at de periodiske Omvurderinger kan frembyde adskillige Vanskeligheder og Ufuldkommenheder, bl. a. den, at for saadanne Ejendomme vil de kommunale Ejendomsskatter ikke komme til at virke, men man har ment, at Omvurderingerne var fornødne for at sikre sig imod, at disse Ejendomme, oprettede af Jord i offentlig Eje, ikke skal give Anledning til en privat Spekulation, hvorved Hensigten med deres Oprettelse tildels bliver illusorisk.

Endelig har man ment, at det vil være nødvendigt, at der ydes et ikke for lille Laan til Anskaffelse af de fornødne Bygninger, men at der for dette Laan bør svares fuld Rente, hvorhos det bør amortiseres i en forholdsvis kort Tid, 33 Aar.

Man har ment det rigtigt at foreslaa et Forsøg i den her antydede Retning.

I øvrigt skal man henvise til de følgende Bemærkninger af *K. Riis-Hansen*, hvis Hovedbetragtninger, Mindretallet kan tiltræde, uden at det dog er anset for nødvendigt at tage endelig Stilling til alle Enkelthederne deri.